

Počítačové výpočty v řešení procesního projektu

použití Excelu, Matlabu a MAPLE

Jan Haidl

VŠCHT Praha

2019

Klasifikace typických úloh PP

- ▶ interpolace (extrapolace) dat - časový vývoj veličin, rovnovážná data, vyhodnocení kinetických parametrů
- ▶ řešení soustav lineárních rovnic - bilanční rovnice, numerické aproximace derivací v diferenciálních rovnicích
- ▶ řešení soustav nelineárních rovnic - výpočty patrových kolon, potrubních linek aj.
- ▶ integrace obyčejných diferenciálních rovnic - výměníky tepla, plněné kolony, trubkové či vsádkové reaktory
- ▶ integrace parciálních diferenciálních rovnic - neustálené vedení tepla či hmoty, dynamika chemických reaktorů

Interpolace dat

Proložení diskretních dat křivkou:

- ▶ libovolnou hladkou (polynom, mocninná funkce, spline) - interpolace diskretních dat, popisuje data rovnicemi, usnadňuje výpočet derivací a integrálů
- ▶ odvozenou z fyzikální představy o datech - fyzikálně konzistentní interpolace, lze opatrně extrapolovat (kubické rovnice, Clausiova-Clapeyronova rovnice, Arrheniova rovnice atp.)

Lineární regrese

proložení dat přímkou, polynomem:

```
> xData:= [0, 0.1, 0.2, ...1]:
```

```
> yData:= [0, 0.15, 0.27, ...1]:
```

- ▶ možné použít balík `with(Statistics)` a funkci `LinearFit` - vyžaduje data jako vektory (či matice)

```
> y:=LinearFit([x,x^2,x^3],Vector(xData),Vector(yData),x)
```

$$y := 0.11x + 0.023x^2 - 0.0012x^3$$

- ▶ případně lze použít balík `with(CurveFitting)` a funkci `LeastSquares`

```
> y:=LeastSquares(xData,yData,x,curve=a*x+b*x^2+c*x^3)
```

$$y := 0.11x + 0.023x^2 - 0.0012x^3$$

V MATLABu řešení přeurčené soustavy rovnic

$$\mathbf{X}\vec{p} = \vec{y}$$

```
» xData=[0, 0.1, 0.2, ...1];
```

```
» yData=[0, 0.15, 0.27, ...1];
```

```
» X=[xData; xData.^2; xData.^3]';
```

```
» p=X\yData';
```

```
p =
```

```
0.11 0.023 -0.0012
```

Spline

interpolace dat hladkou křivkou, která projde všemi body (oproti regresi dat)

- ▶ křivka je množina polynomů konstruovaných mezi zadanými body
- ▶ spline stupně 1 je lomená čára mezi body - lineární interpolace => v hraničních bodech nemá první (ani vyšší) derivaci
- ▶ běžně je používána spline stupně 3: kubická - v uzlových bodech má spojitě první derivace

V Maple balík `with(CurveFitting)` a funkce `Spline`

```
> y:=Spline(xData,yData,x);
```

$$y := \begin{bmatrix} 0.012x^3 - 0.01x^2 + 1.01x & x < 0.1 \\ 0.31(x - 0.1)^3 - 0.12(x - 0.1)^2 + 0.21x & x < 0.2 \\ \vdots & \end{bmatrix}$$

V Matlabu funkce **spline**: spočítá a uloží data do objektu, vyhodnocení v bodě poskytne funkce **ppval**

```
» S=spline(xData,yData);
```

```
» y=ppval(S,0.2)
```

```
y =  
    0.27
```

Nelineární regrese

proložení dat obecnou křivkou metodou nejmenších čtverců

V Maple balík `with(Statistics)` a funkce `NonlinearFit`

```
> y:=NonlinearFit(a*x+b*x^c,xData,yData,x);
```

$$y := 1.12x + 3.22x^{0.177}$$

V Matlabu funkce `lsqcurvefit`

```
» F = @(p,x)p(1)*x+p(2)*x.^p(3); %definice křivky
```

```
» p0 = [1,1,1]; % počáteční odhad parametrů
```

```
» p = lsqcurvefit(F,p0,xData,yData)
```

```
p =  
    1.12    3.22    0.177
```

Řešení soustav lineárních rovnic

- ▶ obvykle řešíme soustavy $\mathbf{A}\vec{x} = \vec{y}$ se čtvercovou maticí
- ▶ v Maple řešíme buď soustavu rovnic funkcí **solve**,

```
> eq1:=x+y=3:  
> eq2:=x-y=-1:  
> solve({eq1,eq2});
```

$$\{x = 1, y = 2\}$$

- ▶ nebo maticově zadanou soustavu funkcí **LinearSolve** z balíku **with(LinearAlgebra)**

```
> A:=Matrix([[1,1],[1,-1]]):  
> y:=Vector([3,-1]):  
> x:=LinearSolve(A,y);
```

$$x := \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$$

- ▶ v Matlabu mocný operátor $\backslash$

```
> A=[1 1;1 -1];  
> y=[3 -1]';  
> x=A\y
```

```
x =  
 1  
 2
```

- ▶ nikdy neřešíme pomocí inverzní matice
- ▶ pro opakované řešení soustav s konstantní maticí **A** a proměnlivou pravou stranou $\vec{y}$ je výhodné předřešit problém pomocí LUP rozkladu, či QR rozkladu

```
> P,L,U:=LUdecomposition(A):
```

```
» [L,U,P]=lu(A);
```

```
» b=L\(P*y)
```

```
b =
```

```
3
```

```
-4
```

```
» x=U\b
```

```
x =
```

```
1
```

```
2
```

- ▶ pro velké problémy - matice 100x100 a větší - můžete výrazně zkrátit dobu výpočtu určením vhodného pořadí operací:

```
» (A*A*A)*y; % dvojnásobný součin matic a poté součin matice a vektoru
```

$2n^3 + n^2$ operací

```
» A*(A*(A*y)); % trojnásobný součin vektoru s maticí
```

$3n^2$ operací

Řešení nelineárních rovnic a soustav

- vždy iterativní postup

► rovnice jedné proměnné - jednoduché řešení metodou půlení intervalu

► v Matlabu funkce **fzero**

» `y = @(x)exp(x)-0.5; %inline definice funkce jedné proměnné`

» `fzero(y,0) %počáteční odhad řešení, x0=0`

```
ans =  
-0.6934
```

► soustavy rovnic - Newtonova metoda - v Maple i Matlabu funkce **fsolve**

► v Maple lze (bývá potřeba) omezit interval pro jednotlivé proměnné

```
> fsolve({eq1,eq2},{x,y},{x=-5..5,y=-3..3});  
{x = 1,y = 2}
```

► Matlab vyžaduje definici funkce v anulovaném tvaru a vhodný nástřel

```
function [y] = myfun(x)  
    y(1)=x(1)+x(2)-3  
    y(2)=x(1)-x(2)+1  
end  
  
» fsolve(@(x)myfun(x),[0 0])  
  
ans =  
    1.0000  
    2.0000
```

- ▶ pro úspěšné řešení je třeba dohlédnout na správný počet a typ řešených rovnic - nenechávejte řešit duplicitní rovnice!
- ▶ metoda fsolve v Maple může vyžadovat rozumné omezení limitů na proměnné

- ▶ řešitelnosti soustav můžete značně pomoci předřešením

```
> eq1:=x^2+y=0: eq2:=x+y=0: fsolve({eq1,eq2});
```

řeší dvě rovnice pro dvě proměnné

```
{x = 1.0000, y = -1.0000}
```

```
> y:=-x^2: eq2:=x+y=0: fsolve({eq2});
```

řeší jednu rovnici pro jednu proměnnou

```
{x = 1.0000}
```

- ▶ **vyhněte se přiřazovacím rovnicím!**, využívejte sekvenční přístup k řešení rovnic

```
> eq1:=y=-x^2:
```

- ▶ velmi silný nástroj - **Řešitel** - pro řešení nelineárních soustav a optimalizaci nabízí MS Excel
- ▶ úlohy jsou zde vždy definovány jako optimalizační úlohy, tj. úlohy minimalizující účelovou funkci změnou až 100 parametrů
- ▶ na parametry je možno klást omezující podmínky (defaultně je zapnuta podmínka **nezápornosti parametrů**)
- ▶ umožňuje definovat tzv. Multistart pro obejití lokálního minima
- ▶ pro zajištění nalezení optima je vhodné pustit nástroj opakovaně - restart může překonat lokální minimum

Soustavy diferenciálních rovnic - ODR

- ▶ soustavu rovnic libovolného řádu lze převést na soustavu ODR 1. řádu
- ▶ řešíme soustavu rovnic

$$\vec{y}' = \vec{f}(\vec{x}, \vec{y}, \vec{y}')$$

- ▶ soustavy lineárních diferenciálních rovnic umíme řešit analyticky
  - ▶ hledáme ve tvaru

$$y(\vec{x}) = \sum_{i=1}^N C(x) e^{\lambda_i x}$$

- ▶ v Maple pomocí funkce **dsolve** z balíku **with(DETools)**
- ▶ diferenciální rovnice zadáváme pomocí funkce **diff**, nebo operátoru **D**

> ODEs:=D(x)(t)=x(t)-y(t), D(y)(t)=x(t)+y(t):

> ODEs:=diff(x(t),t)=x(t)-y(t), diff(y(t),t)=x(t)+y(t);

$$ODEs := \frac{d}{dt}x(t) = x(t) - y(t), \frac{d}{dt}y(t) = x(t) + y(t)$$

> dsolve(ODEs)

$$\{x(t) = e^t (\_C2 \cos(t) + \_C1 \sin(t)), y(t) = -e^t (\cos(t) \_C1 - \sin(t) \_C2)\}$$

- ▶ lze hledat i partikulární řešení

> ICS:=x(0)=1,y(1)=0:

> dsolve(ODEs,ICS);

$$\left\{ x(t) = e^t \left(\cos(t) + \frac{\sin(1)\sin(t)}{\cos(1)} \right), y(t) = -e^t \left(\frac{\cos(t)\sin(1)}{\cos(1)} - \sin(t) \right) \right\}$$

- ▶ v Matlabu lze podobně využít symbolické výpočty pomocí funkcí **syms** a **dsolve**

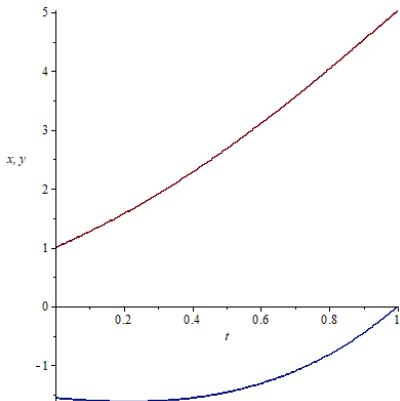
```
» syms x(t) y(t);  
» odes=[diff(x)=x-y; diff(y)=x+y];  
» conds=[x(0)==1,y(1)==0];  
» [xS,yS]=dsolve(odes,conds);  
xS(t) =  
    exp(t)*cos(t) + (cos(t - 1)*exp(t))/(2*cos(1)) - (cos(t +  
1)*exp(t))/(2*cos(1))  
  
yS(t) =  
    exp(t)*sin(t) + (sin(t - 1)*exp(t))/(2*cos(1)) - (sin(t +  
1)*exp(t))/(2*cos(1))
```

- ▶ soustavy nelineárních rovnic řešíme obvykle numericky
  - ▶ pro řešení doporučováno použít integraci metodou Runge-Kutta 4. řádu
  - ▶ v Maple řešeno opět funkcí **dsolve** s možností **numeric**
  - ▶ Maple vrací proceduru, která spočítá požadovanou hodnotu funkce až v okamžiku zavolání

```
> sol:=dsolve(ODEs,ICS,numeric);  
                               sol := proc(x_bvp)...endproc  
  
> sol(0.1);  
[t = 0.1, x(t) = 1.27148310772961848, y(t) = -1.60226986648556902]
```

- ▶ řešení je možné vykreslit pomocí funkce `odeplot` z balíku `with(plots)`

```
> odeplot(sol, [[t,x(t)],[t,y(t)]], t=0..1);
```


- ▶ případně animovat přidáním parametru `frames`

```
> odeplot(sol, [[t,x(t)],[t,y(t)]], t=0..1, frames=40);
```

- ▶ v Matlabu je metoda Runge-Kutta skrytá ve funkci **ode45**
- ▶ soustavu rovnic je třeba definovat jako *sloupcovou* vektorovou funkci $\vec{y}' = \vec{f}(t, y)$

```
function dy = odes(t,y)
    dy=zeros(2,1);
    dy(1)=y(1)-y(2);
    dy(2)=y(1)+y(2);
end
```
- ▶ integrace vrací vektor času a matici řešení
- ▶ ode45 řeší pouze počáteční úlohu
- ▶ řešení úloh s okrajovými podmínkami je možné metodou střelby: kombinace **fsolve** a **ode45**
- ▶ syntaxe ode45(@funkce, [tMin;tMax],y0)
  - » [t,Y]=ode45(@odes, [0;1], [1;-1.5])
- ▶ řešení je možné vykreslit pomocí **plot**
  - » plot(T,Y)
- ▶ metoda si sama volí délku integračního kroku - vektor T je tedy vrácen dle potřeb metody
- ▶ chcete-li vyčíslit řešení ve specifikovaných bodech, je možné místo intervalu [tMin;tMax] vypsat požadované časy [tMin;t1;t2;t3;tMax] či ekvidistantní interval [tMin:deltaT:tMax]

Soustavy diferenciálních rovnic - PDR

$$A \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + B \frac{\partial^2 u}{\partial x \partial y} + C \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + D \frac{\partial u}{\partial x} + E \frac{\partial u}{\partial y} = f(x, y)$$

- ▶ analytické řešení je známé jen pro velmi omezené spektrum lineárních PDR (např. Fourierova metoda - viz MCHI)
- ▶ v praxi obvykle řešeny numericky
- ▶ metody se liší dle typu rovnice
  - ▶ eliptické: $B^2 - 4AC < 0$ - Laplaceova rovnice, ustálené rozložení teploty
  - ▶ parabolické: $B^2 - 4AC = 0$ - neustálené vedení tepla, NS rovnice v laminární oblasti
  - ▶ hyperbolické: $B^2 - 4AC > 0$ - vlnové rovnice, NS rovnice mimo laminární oblast
- ▶ v Maple funkce z balíku **PDETools**
- ▶ numerické metody řešení jsou založeny na:
  - ▶ diskretizaci domény - síťování
  - ▶ diskretizaci rovnic - aproximaci jednotlivých členů lineárními funkcemi
  - ▶ řešením soustav LAG
- ▶ poměrně univerzální metody:
  - ▶ metoda konečných prvků - FEM
  - ▶ metoda konečných objemů - FVM

- ▶ při řešení neustálených dějů nutné kontrolovat délku časového kroku, při použití příliš velkého kroku řešení obvykle diverguje
- ▶ dobré kritérium sledování délky kroku - Courantovo číslo

$$Co = \Delta t \sum \frac{u_i}{\Delta x_i} < 1(0.5)$$

u_i - rychlost šíření informace ve směru i , x_i - rozměr buňky sítě ve směru i

- ▶ v Matlabu pro řešení lineárních problémů v 1D a 2D je dostupný grafický nástroj: **pdetool** - používá trojúhelníkovou síť a FEM
- ▶ pro 3D problémy a neustálené problémy je možné použít Comsol - obvykle FEM, umí i FVM
- ▶ pro ostatní problémy nutné použít sofis